

กระบวนการสอนเปียโนของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว

วิทยาลัยดนตรียงซิ่วโท มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

Piano Pedagogy of Associate Professor Albert Tiu at Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore.

เอกชัย ธีรภักดิ์สิริ¹, ทินกร อัดไพบูลย์², Arsenio Magsino Nicolas³

Akachai Teerapuksiri¹, Tinnakorn Attapaiboon², Arsenio Magsino Nicolas³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง กระบวนการสอนเปียโนของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียงซิ่วโท มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และแนวทางทางดนตรีศึกษา มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษากระบวนการสอนเปียโนของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการการสอนและเทคนิคการสอนเปียโนของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว พบว่าแบ่งได้เป็น 3 กระบวนการ คือ 1) การเตรียมการ (Preparation) 2) การสอน (teaching) และ 3) การประเมินผล (Evaluation)

โดยสรุป กระบวนการสอนเปียโนและเทคนิคการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ในแต่ละขั้นตอนล้วนเป็นรายละเอียดสำคัญ ดังนั้นเมื่อมีกระบวนการสอนที่ดี จึงทำให้ผลลัพธ์ของการประเมินนั้นออกมาเป็นที่น่าพอใจให้กับผู้เรียนและผู้สอน มีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

คำสำคัญ : เปียโน, กระบวนการสอนเปียโน, รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว, การเตรียมการ, การสอน, การประเมินผล

Abstract

This research "Piano Pedagogy of Associate Professor Albert Tiu at Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore" was done with qualitative research and music education studies. The aim was to study the process of piano pedagogy by Associate Professor Albert Tiu at Yong Siew Toh Conservatory of Music National University of Singapore.

The result of the research was found that: Associate Professor Albert Tiu had 3 steps for Piano Pedagogy process 1) Preparation 2) Teaching and 3) Evaluation.

¹นิสิตหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ประจำ, วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

³Visiting Specialist, College of Musics, Mahasarakham University

In conclusion, all methods of the piano pedagogy process by Associate Professor Albert Tiu at Yong Siew Toh conservatory of Music are very crucial. Therefore, if there is good instruction process the results of evaluation will be satisfied for both learner and teacher.

Keywords : Piano, Piano Pedagogy Process, Associate Professor Albert Tiu, Preparation, Teaching, Evaluation Process.

บทนำ

กระบวนการสอนดนตรีและถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับดนตรีให้กับผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านดนตรีตามความสามารถของแต่ละบุคคลจนถึงที่สุด นับแรกเป็นวิชาที่มุ่งผลิตครูดนตรีที่สามารถให้การศึกษากับผู้เรียนทุกคนในฐานะของผู้มีสิทธิ์ในการเรียนรู้สาระแขนงหนึ่งที่มีมนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของการศึกษาทั่วไป ส่วนอีกนัยหนึ่ง คือ การผลิตครูดนตรีที่สามารถสอนดนตรีให้กับผู้ที่มีมุ่งหวังจะยึดดนตรีเป็นอาชีพต่อไป ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะสาขาวิชาการแสดงดนตรีและการผลิตนักวิชาการทางดนตรีศึกษา บทบาทนี้เน้นความเป็นวิชาการทางด้านดนตรี ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการวิจัยค้นคว้าในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับดนตรีศึกษา เช่น หลักสูตร การสอน สื่อ เทคโนโลยี การวัดและการประเมินผลและการจัดการทางดนตรีศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการให้วงการดนตรีศึกษาก้าวไกลต่อไป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2554: 9-10 อ้างอิงจาก Abeles, Hoffer and Klotman, 1995)

รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว เป็นชาวฟิลิปปินส์ (Philippine) เกิดที่จังหวัดเซบู (Cebu Province) จบการศึกษาสาขาเปียโนการแสดงระดับปริญญาโท จากสถาบันดนตรีจูเลียด ([Juilliard School](#)) ประเทศสหรัฐอเมริกา (New York City, United States) และรางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่งอีกหนึ่งรางวัลที่ทำให้เขามีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น คือ การแข่งขันเดี่ยวเปียโน ชื่อการแข่งขันว่า Web Concert Hall ในปี คริสต์ศักราช 2000 ณ ประเทศแคนาดาหลังจากการแข่งขัน ครั้งนั้น รอง

ศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ได้บันทึกซีดีบรรเลงเดี่ยวเพลงเปียโน โดยมีบริษัทใหญ่ของประเทศแคนาดาชื่อว่า Arktos Recordings ตั้งแต่ปีคริสต์ศักราช 2007 รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาเปียโน ณ วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (YSTCM Guide for Prospective Students, 2012: 41)

วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต (Yong Siew Toh Conservatory of Music) มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาที่มีการเปิดหลักสูตรดนตรีหลายแขนง รวมถึงสาขาวิชาเปียโนการแสดง เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในทวีปเอเชียทาง ซึ่งสถาบันดนตรียังมีการทำความร่วมมือกับ สถาบันดนตรีพีบอดี (Peabody) ของจอห์นฮอปกินส์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา (Johns Hopkins University, United States) วิทยาลัยดนตรีแห่งนี้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 2001 และเปลี่ยนชื่ออย่างเป็นทางการว่า วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต เพื่อเป็นการรำลึกครอบครัวของ Dr. Yong Loo Lin Yong Siew Toh และบุตรสาวของท่านซึ่งมีความรักในดนตรีเป็นอย่างมาก ซึ่งท่านเป็นผู้สนับสนุนร่วมบริจาคเงินช่วยในการก่อตั้งวิทยาลัยดนตรียงเซียวโต ในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 2003 วันที่ 17 กันยายน ค.ศ. 2003 ทางวิทยาลัยดนตรียงเซียวโตได้ผลิตนักศึกษา รุ่นที่ 1 จำนวน 41 คนและปัจจุบันมีนักศึกษารวมทุกสาขาทั้งจำนวน 289 คน (Student handbook, 2013: 1)

จากควมมีชื่อเสียงของวิทยาลัยดนตรียงเซียวโต (Yong Siew Toh Conservatory of Music) มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University

of Singapore) และผลงานของอาจารย์ที่โดดเด่นทางด้านเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกระบวนการสอนเปียโนของ รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว (Associate Professor Albert Tiu) วิทยาลัยดนตรี ยงเซียวโต (Yong Siew Toh Conservatory of Music) มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ (National University of Singapore) เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการสอนและเทคนิคการสอนเปียโนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษากระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ด้านกระบวนการสอนเปียโน ประวัติและผลงาน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

2. ด้านวิธีวิจัย

ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) คือ ใช้การสัมภาษณ์และการสังเกต เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบอ้อม และอธิบายข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลเหล่านั้น วิเคราะห์และบรรยายในเชิงเหตุผล ซึ่งจะไม่ได้อธิบายออกมาเป็น ตัวเลขเหมือนวิธีวิจัยเชิงปริมาณ

3. ด้านพื้นที่วิจัย

พื้นที่ในการวิจัยได้แก่ วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

4. ด้านระยะเวลา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินการวิจัย เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2556 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557

5. กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

5.1 กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) คือ อาจารย์สอนเปียโน รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียงเซียวโต มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์

5.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) คือ นักศึกษาวิชาเอกเปียโน รายชื่อกลุ่มผู้ปฏิบัติ ซึ่งผู้วิจัยได้แนบรายชื่อผู้ปฏิบัติทั้งหมดไว้ในผนวก

5.2.1 อาจารย์ประจำวิชาเอกเปียโน จำนวน 1 คน

5.2.2 นักศึกษาวิชาเอกเปียโนชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 16 คน

6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

6.1 แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยผู้วิจัยจะใช้สัมภาษณ์อาจารย์ประจำวิชาเอกเปียโน และนักศึกษาวิชาเอกเปียโน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ประวัติและข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับ หลักสูตรวิชาเอกเปียโน การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ และการวัดและการผลประเมินผล

6.2 แบบสังเกต (Observation) โดยจะใช้ทั้งแบบ สังเกต แบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) คือ แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม ผู้วิจัยก็จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการซ้อมเปียโน ส่วนของการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมผู้วิจัยจะสังเกตจากกระบวนการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสังเกตผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จัดทำเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

7.1 การเก็บ ข้อมูลเอกสาร ผู้วิจัยได้ ทำการศึกษาและเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ จัดเรียนการสอน, สื่อการเรียนการสอน, แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสอนดนตรีทั่วไป, องค์ความรู้เกี่ยวกับเปียโน, บริบทของพื้นที่ที่ ทำการศึกษา, จากสถานที่ต่าง ๆ เช่น สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ห้องสมุดวิทยาลัย ดุริยางค์ศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

7.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำ การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยสัมภาษณ์และ การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Interview) โดยการมีส่วนร่วมในการซ้อมปฏิบัติเปียโนของ อาจารย์สอนเปียโนและนักศึกษาวิชาเอกเปียโน และ การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Interview) โดยการสังเกตจากการจัดกระบวนการ เรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายที่ กำหนดไว้

8. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากการลงภาคสนามแล้วผู้วิจัย จะนำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้จากเครื่องบันทึกเสียง และภาพถ่ายโดยการจำแนกข้อมูลและจัดหมวดหมู่ ข้อมูล ตามแต่ละประเภทที่ตั้งไว้ และตรวจสอบดูอีก ครั้งหนึ่งว่าข้อมูลที่ได้อาจมีความสมบูรณ์เพียงพอ หรือไม่แล้วดำเนินการตรวจสอบแบบสามเส้า (Methodological Triangulation) เกี่ยว กับ กระบวนการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ เมื่อ ตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าแล้ว หากมีข้อมูลส่วน ใดที่ยังไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม ให้สมบูรณ์ครบถ้วน แล้วจึงจะทำการวิเคราะห์ข้อมูล แล้วทำการสรุปผลต่อไป

วิธีการตรวจสอบ ข้อมูลแบบ สามเส้า (Methodological Triangulation) ได้ แก่ การ แสวงหาความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากแหล่งที่ แตกต่างกัน (สูกางค์ จันทวานิช, 2542: 31 - 33) โดยการตรวจสอบ แหล่งของ ข้อมูล (Data

Triangulation) แหล่งที่มาที่จะพิจารณาในการ ตรวจสอบ ดังนี้

8.1 ด้าน เวลา และสถานที่ ใช้การรวบรวม ข้อมูลเรื่องเดียวกันที่มาจากแหล่งต่างกัน ได้แก่ การ ค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องเดียวกันจาก แหล่งข้อมูล ต่าง ๆ

8.2 ด้านบุคคล ใช้การรวบรวมข้อมูลเรื่อง เดียวกันจากบุคคลหลายคน ได้แก่ ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้าสาขาวิชาเปียโน อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และบุคคลทั่วไป เพื่อตรวจสอบว่าเป็นข้อมูลที่ตรวจ กันหรือไม่

8.3 ด้านทฤษฎี ได้ใช้ทฤษฎีตามที่กล่าวอึง ไว้ในบทที่ 2 เป็นเครื่องตรวจสอบ

8.4 ด้านผู้วิจัย ใช้ข้อมูลจากผู้วิจัยหลายคนที ่วิจัยเรื่องเดียวกันมาตรวจสอบว่าได้ข้อมูลตรงกับ ผลการวิจัยหรือไม่

การวิเคราะห์ ข้อมูล ใช้เทคนิคดำเนินการ ตรวจสอบ แบบ สาม เส้า (Methodological Triangulation) และนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนา วิเคราะห์ (Descriptive Analysis) พร้อมทั้งอธิบาย ถึงกระบวนการสอนเปียโน โดยการวิเคราะห์ เปรียบเทียบกับแนวคิดและทฤษฎี และผลงานวิจัยที่ เกี่ยวข้อง

9. การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิธีการสังเกต ควบคู่กับการสัมภาษณ์ และการตรวจสอบสามเส้า ด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยการตรวจสอบ แหล่งของข้อมูลแหล่งที่มาที่จะพิจารณาในการ ตรวจสอบ ได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และ แหล่งบุคคล แล้วนำข้อมูลที่ได้อาจจัดหมวดหมู่ แยก ประเภทเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์เนื้อหาในส่วนที่เป็นคำถาม คำแนะนำการ อภิปรายแสดงความคิดเห็น มาวิเคราะห์มาเรียบ เรียง วิเคราะห์ ให้เห็นถึง กระบวนการสอนเปียโน เทคนิคการสอนเปียโน และประวัติและผลงาน ของ รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ตามความมุ่งหมาย สรุปเป็นประเด็นแล้วนำเสนอด้วยการเรียงเรียงเชิง

พรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) และ ภาพประกอบ

ผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

กระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียางเฉียวโถ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ แบ่งได้ 3 กระบวนการ ดังนี้

1. การเตรียมการสอน (Preparation Processes)

1.1 การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อ สาขาวิชาเปียโน

1.2 สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการสอน

1.3 การเตรียมตัวและเตรียมแผนการสอน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว

2. กระบวนการสอนเปียโน (Piano Pedagogy)

2.1 การเลือกบทเพลงให้กับผู้เรียน

2.2 การสอนการตีความของบทเพลง

(Interpretation)

2.3 กระบวนการสอนการบรรเลงเสียงประสาน(Harmony)

2.4 กระบวนการสอนบรรเลงเพลงของ Beethoven's Sonata in D minor Op.31 No.2

2.5 กระบวนการสอนการบรรเลงและการนับจังหวะ(Meter) เพลงที่มีการผสมผสานของอัตราจังหวะ

2.6 กระบวนการสอนการเล่นประสานกับ ทำนองหลัก(Accompaniment)

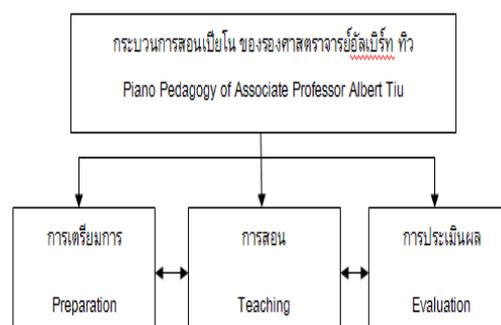
2.7 กระบวนการสอนเปียโนแบบกลุ่ม

3. กระบวนการวัดผลและประเมินผล (Evaluation Processes)

3.1 ยึดเกณฑ์กระบวนการวัดผลและการประเมินผล (Evaluation) เกณฑ์การประเมิน สาขา

วิชาเอกการแสดงเปียโน (Criteria of Assessment - Piano Performance)ของวิทยาลัยดนตรียางเฉียวโถ ยึดการวัดผลและประเมินผล

3.2 การประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรม และพัฒนาการของผู้เรียน

ภาพประกอบ 1 โมเดลกระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ พบว่า กระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว วิทยาลัยดนตรียางเฉียวโถ มหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ สามารถสรุปผลเป็นโมเดลกระบวนการสอนเปียโน และเทคนิคการสอนได้ 3 กระบวนการและอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว มีหลักการเตรียมการสอน (Preparation) ขั้นตอน คือ

1.1 การคัดเลือก มีการทดสอบทั้งหมด 2 รอบ ในรอบที่ 1 มีการคัดเลือกจากการบรรเลง สาม เพลงแรก แยกการสัมภาษณ์รายบุคคล 5 นาที และทดสอบภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนต่างชาติ ผู้ที่ผ่านรอบที่ 2 สอบการบรรเลงบทเพลงที่เหลือบทเวที ในห้องคอนเสิร์ตของวิทยาลัยดนตรียางเฉียวโถ ทดลองเรียนเดียวกับครูผู้สอน 30 นาที และทักษะพื้นฐานทางทฤษฎีดนตรี เทคนิคการคัดเลือก มองจากภาพรวมใหญ่ของการแสดงบนเวที มีความเป็นนักดนตรี ถ่ายทอดอารมณ์ในการบรรเลงออกมาได้อย่างซาบซึ้ง ความตั้งใจจริง ทักษะที่ดี พร้อมทั้งจะเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ

1.2 สื่อการสอน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ ความสำคัญต่อการเรียนสอนเปียโน ถ้ามีเครื่อง

เปียโนที่ดี ก็สามารถช่วยสร้างความมั่นใจให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอน

1.3 การเตรียมตัวและการเตรียมแผนการสอน ผู้สอนต้องมีใจรักในหน้าที่ เปิดใจกว้างให้โอกาสกับผู้เรียน มีความชำนาญในการสอนและการแสดงเปียโนเพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนในชั้นเรียน ของตำรึ้บรรณวิทยกิจ (2545: 62) ที่กล่าวว่า บทเรียนแต่ละชั่วโมง จะต้องมึ้เป้าประสงค์ที่ชัดเจนและน่าประทับใจ ครูที่ดีต้องนำเสนอแนวคิดที่ละเอียดเรื่อง การให้กำลังใจและการตลใจให้นักเรียนมีไฟที่จะกลับไปซ้อม ต่อที่บ้าน ถือเป็น หน้าที่สำคัญของครูประสิทธิภาพ นักเรียนจะต้องรู้ว่ากลับไปซ้อมอะไร อย่างไร ทุกครั้งที่จบชั้นเรียน

2. รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว มีกระบวนการสอนเปียโนและเทคนิคการสอน 7 ดังนี้

2.1 การเลือกบทเพลงให้กับผู้เรียน บทเพลงนั้นสามารถเพิ่มและพัฒนาทักษะกับผู้เรียน ในขณะเดียวกันบทเพลงนั้นต้องมีความเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน

2.2 กระบวนการสอนและเทคนิคการสอน การตีความของบทเพลง ให้ผู้เรียนได้มีการวิเคราะห์ และตีความ ความหมายของเพลงอย่างลึกซึ้ง ประหนึ่งว่าผู้เรียนเป็นตัวละครในบทเพลงนั้น

2.3 กระบวนการสอนและเทคนิคการสอน การบรรเลงเสียงประสาน รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ต้องการให้ผู้เรียนตระหนักถึงเสียงประสานในบทเพลง และมีการเรียนรู้การทำ Group the Harmonies เพราะเสียงประสานเป็นเปรียบเสมือนแผนที่ในการเดินทางที่จะบอกทิศทางว่าเพลงนั้นจะมีการดำเนินทำนองไปอย่างไร

2.4 กระบวนการสอนและเทคนิคการสอน การบรรเลงเพลงที่มีอัตราความเร็วหลากหลาย โดยนำเพลงของ Beethoven's Sonata in D minor Op.31 No. เพื่อเป็นตัวอย่าง

2.5 กระบวนการสอนและเทคนิคการสอน การบรรเลงเพลงที่มีการผสมผสานของอัตราจ้งและ

การนับจังหวะเพลง โดยรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ได้นำเพลง Debussy's Feux D'artifice เพื่อเป็นตัวอย่าง ให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในการนับจังหวะมากขึ้น

2.6 กระบวนการสอนและเทคนิคการเล่นประสานทำนองหลัก จะเน้นให้ผู้เล่นประสานทำนองหลักควบคุมเครื่องดนตรีที่เล่นเป็นทำนองหลักเป็นสำคัญ ผู้เล่นประสานทำนองหลักต้องมีความรู้ความสามารถในเรื่องดนตรี และเครื่องดนตรีใดที่ต้องทำหน้าที่หลักในการเล่นทำนองหลักในห้องเพลง ถัดไป

2.7 กระบวนการสอนและเทคนิคการสอนเปียโน เป็นกลุ่ม โดยบทบาทของผู้เล่นจะเน้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสวมบทบาทเป็นผู้เล่นและผู้ฟัง มีความมั่นใจและลดความตื่นเต้นในการแสดงต่อหน้าสาธารณะชน รู้ถึงสิ่ง ที่ควรปฏิบัติก่อนและหลังทำการแสดง และได้รับฟังคำวิจารณ์ของผู้ฟังหรือผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในแต่ละชั้นปี สำหรับบทบาทผู้ฟัง จะเน้นให้ผู้เรียนได้ทราบถึงมารยาทในการฟังดนตรี ฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟังและวิเคราะห์ การเล่นของผู้เรียนด้วยกัน วิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะ ต่อผู้เรียนคนอื่น ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการของ Robert (นักฎฎิภา สุนทรผล, 2551: 43; อ้างอิงจาก Robert, n.d.) ที่กล่าวไว้ว่า คิดค้นแนวคิดการสอนเปียโนไว้ 4 วิธีดังนี้ 1) การสาธิต (Demonstration) 2) การวิจารณ์ (Criticism) 3) การวิเคราะห์ (Analysis) 4) แรงบันดาลใจ (Inspiration)

3. รองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว มีหลักการ กระบวนการวัดผล และการประเมินผล (Evaluation) เกณฑ์การประเมิน สาขาวิชาเอก การแสดงเปียโน (Criteria of Assessment - Piano Performance)

3.1 ยึดเกณฑ์การประเมิน สาขาวิชาเอกการแสดงเปียโน (Criteria of Assessment - Piano Performance) ของวิทยาลัยยงเชียงโย ที่เน้นการวัดและประเมินผลด้านการปฏิบัติ 16 ด้าน ดังนี้

- 1) ลีลาของบทเพลง
- 2) ความละเอียดประณีต
- 3) ความเป็นอิสระทางดนตรี
- 4) รูปแบบการรับรู้ทางดนตรี
- 5) ลักษณะของดนตรี
- 6) การควบคุมเครื่องดนตรี
- 7) ความชำนาญด้านเทคนิค
- 8) ความแม่นยำของตัวโน้ต
- 9) การเข้าใจเครื่องหมาย
- 10) การติดต่อสื่อสาร
- 11) การตีความ
- 12) การควบคุมจังหวะ
- 13) การแสดงออกบทเวที
- 14) ความสามารถในการสร้างสรรค์
- 15) คุณภาพของเสียง
- 16) ทักษะรวมวง

3.2 การสังเกตพฤติกรรมและพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

- 1) ด้านความตั้งใจและความสม่ำเสมอของผู้เรียน เช่น การเข้าเรียน การเตรียมตัวก่อนเรียน และปรับปรุงหลังจากได้รับคำแนะนำเพิ่มเติมในแต่ละชั่วโมง
- 2) ด้านพัฒนาการของผู้เรียน เช่น การปรับปรุงและพัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้นได้อย่างรวดเร็วมากขึ้นเพียงใด หลังจากการแนะนำของผู้สอน
- 3) ด้านความเข้าใจถึงชุดเพลงที่เรียนและการตีความของบทเพลง
- 4) ด้านการแสดงบนเวทีเมื่อขึ้นสอบ เช่น การควบคุมผู้ชมผู้ฟังให้สนใจการแสดงออกเมื่อขึ้นสอบ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการวัดและประเมินผล การเรียนการสอนดนตรี ของ ฌูร์ทซ์ สุทจิตต์ (ชวิน กระแสร์, 2555: 44-46 ; อ้างอิงจาก ฌูร์ทซ์ สุทจิตต์ , 2544: 193-203) ที่กล่าวว่า การประเมินผลเจตคติดนตรี เป็นการประเมินผลที่เกี่ยวกับเจตคติที่เกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความสุนทรีย์และความซาบซึ้งจากผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลในลักษณะนี้อาจได้ข้อมูลในรูปแบบของคำบรรยาย

ทั้งนี้เพื่อสะท้อนสิ่งที่อยู่ในตัวผู้เรียนออกมาให้ประจักษ์แก่ผู้สอน

สรุปผล

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการการสอนและเทคนิคการสอนเปียโนของรองศาสตราจารย์ อัลเบิร์ต ทิว พบว่าแบ่งได้เป็น 3 กระบวนการ คือ 1) การเตรียมการ (Preparation) 2) การสอน (teaching) และ 3) การประเมินผล (Evaluation)

โดยกระบวนการสอนเปียโนและเทคนิคการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ในแต่ละขั้นตอนล้วนเป็นรายละเอียดสำคัญ จึงทำให้ผลลัพธ์ของการประเมินนั้นออกมาเป็นที่น่าพอใจให้กับผู้เรียนและผู้สอน มีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการพัฒนากระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว

นำกระบวนการสอนเปียโน ของรองศาสตราจารย์อัลเบิร์ต ทิว ไปทดลองใช้กับนักเรียนหลาย ๆ ระดับในประเทศไทย เช่น ระดับประถมระดับมัธยม หรือระดับอุดมศึกษา เพื่อเทียบเคียงว่าเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนในระดับใด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสอนเครื่องดนตรีชนิดอื่น เช่น เครื่องสาย เครื่องเป่า เครื่องเคาะ เป็นต้น

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมของการเรียนการสอนเปียโนของในยุคปัจจุบัน

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนเปียโน

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่สนับสนุนงบประมาณ ชื่อทุน ทุนอุดหนุนการวิจัย สำหรับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหาสารคามงบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 และทุน

ทุนอุดหนุนสนับสนุนการวิจัย งบประมาณแผ่นดิน ปีงบประมาณ 2556 ในการทำวิจัยในครั้งนี้ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2554). *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2554). *ดนตรีศึกษา : หลักการและสาระสำคัญ*. กรุงเทพฯ: การศึกษาและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คำรห์ บรรณวิทยกิจ. (2545). "แนวการสอนดนตรีปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ," ใน: *สาระดนตรีศึกษา*. ณรุทธ์ สุทธจิตต์ บรรณาธิการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. หน้า 62.
- สุภางค์ จันทวานิช. 2542. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรรคพงษ์ ภูลายยา. (2554). *ศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเปียโนในระดับอุดมศึกษา ของสถาบันดนตรีเว้ ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore. (2012). *Guide for Prospective Students*. Singapore: National University of Singapore.
- Yong Siew Toh Conservatory of Music, National University of Singapore. (2013). *Student handbook*. Singapore: National University of Singapore.